

РЕШЕНИЕ

№ 193

гр. Б., 07.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – Б., ОСМИ СЪСТАВ, в публично заседание на шести март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Вера Коева

при участието на секретаря Илияна Стоименова
като разгледа докладваното от Вера Коева Гражданско дело №
20221200100783 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба, подадена от НАП, гр.С., Териториална дирекция /ТД/ - гр.С., с адрес гр.С., ул.“Т.” №2, ет.6 действаща чрез главен публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ към ТД на НАП-С., Р.С., с която срещу И. С. В., ЕГН *****, В. С. М., ЕГН ***** и С. Н. В., ЕГН *****, тримата с адрес гр.Б., ул.“7-ма Р.Д.” № 2, ет.3 – е предявен иск – за обявяване за недействителна по отношение на Държавата разпоредителната сделка, обективизирана в нотариален акт № 123, том III, рег. № 6281, дело № 470 /2019г. по описа на нотариус И.К. с район на действие района на РС-Б., вписан в Служба по вписванията-Б. с № 92, том 9, вх.№ 2492/19.06.2019г., с която И. С. В., ЕГН ***** е продал 1/3 идеална част от самостоятелен обект в сграда с предназначение: „за търговска дейност“, с идентификатор № 04279.604.245.1.7, изграден в сграда № 1, находяща се в поземлен имот с идентификатор № 04279.604.245 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр.Б., с ЕКАТТЕ 04279, община Б., област Б., одобрена със Заповед № РД-18-32 от 10.05.2006г. на ИД на АК, с площ от 152.00 кв.м. и с адрес гр.Б., пл.“7-ма Р.Д.” №2, ет.1, при съсед: на същия етаж - няма; под обекта-няма; над обекта - 04279.604.245.1.9. и 04279.604.245.1.8, ведно със съответните идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху мястото, който имот представлява МАГАЗИН, намиращ се на партерния етаж на жилищна сграда, построена в Парцел III, пл.№ 1243, кв.97 по рег. план за пети микрорайон на Б., със съсед: на парцела: улица, К.Т., наследници на Х.Т. и И.Л., за сумата от 50 000,00 /петдесет хиляди/ лева на майка си В. С. М., ЕГН *****, извършена във вреда на публичния взискател, по която страна е свързано с длъжника лице.

Ищецът представя писмени доказателства.

Твърди се в исковата молба, че И. С. В., ЕГН ***** дължи на ищеца сумата от 72 031, 25 лева, от която 49 670,25 лева главница и 22 354,11 лева лихва /към 23.06.2022г./, установени с: Решение № 01/112/06938/3/01/04/01 от 07.11.2017г., издадено от Държавен фонд „Земеделие“-гр.Б.; Декларация образец № 6 за 2016г.; изпълнителен лист № 1036/2017г. от 26.09.2017г. по описа на Районен съд- Б.. Сочи, че за горните

задължения е изготвена Справка , актуална към 23.06.2022г.

Ищецът твърди, че въпреки наличните задължения /горепосочените/, на 19.06.2019г. И. В. е продал на майка си В. В.а собствената си 1/3 идеална част от самостоятелен обект в сграда с предназначение: „за търговска дейност“, с идентификатор № 04279.604.245.1.7, изграден в сграда № 1, находяща се в поземлен имот с идентификатор № 04279.604.245 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр.Б., с ЕКАТТЕ 04279, община Б., област Б., одобрена със Заповед № РД- 18-32 от 10.05.2006г. на ИД на АК, с площ от 152.00 кв.м. и с адрес гр.Б., пл.“7-ма Р.Д.“ №2, ет.1, при съсед: на същия етаж - няма; под обекта-няма; над обекта - 04279.604.245.1.9. и 04279.604.245.1.8, ведно със съответните идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху мястото, който имот представлява МАГАЗИН, намиращ се на партерния етаж на жилищна сграда, построена в Парцел III, пл.№ 1243, кв.97 по рег. план за пети микрорайон на Б., със съсед: на парцела: улица, К.Т., наследници на Х.Т. и И.Л., за сумата от 50 000,00 /петдесет хиляди/ лева. По този начин - с извършената разпоредителна сделка, И. В. е лишил кредиторите си от възможността да се удовлетворят от неговата реализация. Извършената сделка доВ. до ощетяване на Държавния бюджет, с което обосновава наличието на правен интерес от предявяване на претенциите.

Ищецът твърди, че към датата на депозиране на исковата молба в съда И. В. не разполага със свободни от тежести материални активи, които да обезпечат установените и изискуеми задължения на И. С. В..

Сочи се, че В. М. има сключен граждански брак с лицето С. Н. В., и няма данни за избран режим на имуществени отношения/задължения към момента на сключване на процесната сделка, поради което имотът-предмет на сделката е придобит в режим на съпружеска имуществена общност.

С гореизложеното обосновава теза за наличие на всички изискуеми от закона предпоставки, визирани в чл.216, ал.1,т.4 от ДОПК - сделка, извършена между свързани лица, във вреда на публичния взискател, - с което обосновава становище за основателност и доказаност на предявената претенция.

При условия на евентуалност, в случай на отхвърляне на главната претенция, предявява иск да се обяви за недействителна процесната сделка като извършена с намерение да се увреди да се увреди публичния взискател, на основание чл.216, ал.1, т.4 от ДОПК. Счита, че гореизложените обстоятелства установяват наличие на изискуемите от закона в цитираната разпоредба предпоставки- сделка с имуществено право на задължено лице, след деклариране на публични задължения, сключена с намерение да се увреди публичния взискател в лицето на НАП.

Извършена е размяна на книжа, като в срока по чл.131 от ГПК е постъпил писмен отговор и от тримата ответници.

Искът се оспорва изцяло като неоснователен. Възражава се по редовността на исковата молба. Твърди се, че липсва изобщо твърдение за образувано изпълнително производство, което се сочи, че е предпоставка за допустимостта на иска. Изтъква се липсата на фактически твърдения, от които да се изведе наличието на претенцията по т.4, която изисква намерение за увреждане, както и се твърди липсата на посочен точен размер, дата на изискуемост и основаниято, на което са възникнали твърдените публични задължения.

Твърди се, че предпоставка за обявяване за относителна недействителност е установени публични задължения с влязъл в сила административен акт или с влязло в сила решение. Соци се и необходимост от установяване на намерение за увреждане, което не се предполага, а доказателствената тежест се носи от ищеца. Соци се, че за горните

обстоятелства липсват представени доказателства.

Не се сочат доказателства. Иска се присъждане на разноски.

С допълнителна молба от ищеца се уточнява, че непогасените задължения и към момента на подаване на молбата на И. С. В. са установени с Решение № 01/112/06938/3/01/04/01 от 07.11.2017г. , издадено от Държавен фонд „Земеделие“ – гр.Б., Декларация образец № 6 за 2016г. и изпълнителен лист № 1036/2017г. от 26.09.2017г., издаден от Районен съд – Б..

Посочва се, че с Решение № 01/112/06938/3/01/04/01 от 07.11.2017г. , издадено от Държавен фонд „Земеделие“ – гр.Б. е влязло в сила, като се представят писмени доказателства – решения на Административен съд Б. и на ВАС, с които жалбите на И. С. В. срещу решението на ДФЗ са отхвърлени като неоснователни.

Сочи се, че това решение е връчено на И. В. като задължено лице лично на 13.12.2017г., а срокът за доброволно плащане е изтекъл на 27.12.2017г., като обжалването на решението, не спира изпълнението.

Твърди се, че Декларация образец № 6 за 2016г. е подадена на хартиен носител на 25.04.2017г. от задълженото лице и е със срок за доброволно плащане 02.05.2017г., с което се извежда твърдението, че длъжникът знае за тези свои задължения като сам ги определил на основания, произтичащи от данъчните закони. Соци се, че определението с декларацията задължения, съгласно чл.108, ал.2 от ДОПК са окончателно установени публични задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски.

Поискано е служебно съдът да приобщи изпълнителен лист № 1036/2017г. на РС – Б., съгласно който на лицето са установени задължения в размер на 505 лв. /главница/ със срок за доброволно плащане – 11.07.2017г.

Оспорва се твърдението на ответните страни, че е необходимо публичния изпълнител да е образувал изпълнително дело преди извършване на атакуваната сделка. Изтъква се, че са налице изискуемите предпоставки за уважаване на предявения иск.

Сочат се допълнителни писмени доказателства.

Правна квалификация на правата, претендирани от ищеца, на насрещните права и възраженията на ответника:

Предявеният главен иск е с правно основание чл.216, ал.1, т.6 от ДОПК.

При условията на евентуалност е предявен иск с правно основание чл.216, ал.1, т.4 от ДОПК.

По делото са приети писмени доказателства.

Анализът на събраните доказателства, преценени във връзка с фактическите доводи на страните, сочи на установено следното:

Не е спорно между страните, а и от представената Справка за родственоост – л.36 от гр.д.№ 1655/2022г. по описа на РС – Б., се установява, че ответникът И. С. В. е син на ответниците В. С. М. – В.а и С. Н. В..

От Декларация образец № 6 за 2016г. /л.17 от гр.д.№1655/2022г. на РС Б./ се установява, че ответникът И. В. дължи вноски за ДОО от 342,30 лв., вноски за ДЗПО- Универсален пенсионен фонд – 105,00 лв., вноски за здравно осигуряване – 168,00 лв.

От справка за общи задължения – л.18 и сл. от гр.д.№ 1655/2022г. по описа на РС Б. се установява, че за 2016г. ответникът И. С. В. има публични задължения за ДОО, за здравно осигуряване и за универсален пенсионен фонд в общ размер от 6,89 лв., а за 2017г. публичните задължения на това лице са в размер на общо 72 024,36 лв., от които 49670,25 лв. главница и 22354,11 лв. лихва.

От представените по гр.д.№ 1655/2022г. по описа на БРС писмени

документи – съобщение за доброволно изпълнение, адресирано до ответника И. В., постановление за налагане на обезпечителни мерки, запорно съобщение, на основание чл.201, ал.3 ДОПК, протокол от 19.12.2019г., запорно съобщение и разпореждане за изпълнение на запорно съобщение – удостоверяват факта, че тези действия са извършени по повод на образувано от публичния изпълнител срещу ответника И. В. изпълнително дело № 170324185/08.10.2017г. по описа на ТД на НАП, офис Б..

С Решение № 01/112/06938/3/01/04/01 от 07.11.2017г. за налагане на финансова корекция, издадено от Държавен фонд „Земеделие“-гр.Б., на основание чл.20а, ал.2 от Закон за подпомагане на земеделските производители, на основание чл.8а, ал.1, т.2 вр. с чл.33, ал.1, чл.31а, ал.1 вр. с чл.14, ал.5 от Наредба № 9 от 03.04.2008г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка 112 „Създаване на стопанства на млади фермери“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 – 2013г. и чл.70 и сл.ЗДР на ЗУСЕСИФ – на ответника И. С. В. е определена финансова корекция в размер на 48 892 лева.

Решението е връчено лично на И. В. на 13.12.2017г. С Решение № 1150 от 14.06.2018г., постановено по адм.д.№ 11/2018г. по описа на Административен съд – Б. е отхвърлена жалбата на И. С. В. против Решение № 01/112/06938/3/01/04/01 от 07.11.2017г. за налагане на финансова корекция, издадено от Държавен фонд „Земеделие“-гр.Б.. С Решение № 10728 от 09.07.2018г. по адм.д.№ 9564/2018г. по описа на ВАС решението по адм.д.№ 11/2018г. по описа на Административен съд – Б. е оставено в сила.

С нотариален акт за продажба на недвижим имот № 123, том III, рег.№ 6281, дело № 470 от 2019г., вписан в Служба по вписванията с вх.рег.№ 2492 от 19.06.2019г., Акт № 92, дело № 1210/2019г. – на 19.06.2019г. И. С. В. е продал на майка си В. С. М. - В.а собствената си 1/3 идеална част от следния недвижим имот, представляващ лична собственост, находящ се в гр.Б., община Б., област Б., а именно: Самостоятелен обект в сграда с предназначение: „За търговска дейност“, заснет с идентификатор № 04279.604.245.1.7, изграден в сграда № 1, находяща се в поземлен имот с идентификатор № 04279.604.245 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр.Б., с ЕКАТТЕ 04279, община Б., област Б., одобрена със Заповед № РД- 18-32 от 10.05.2006г. на ИД на АК, с площ от 152.00 кв.м. и с адрес на имота: гр.Б., пл.“7-ма Р.Д.“ №2, ет.1, при съсед: на същия етаж - няма; под обекта-няма; над обекта - 04279.604.245.1.9. и 04279.604.245.1.8, ведно със съответните идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху мястото, който имот представлява МАГАЗИН, намиращ се на партерния етаж на жилищна сграда, построена в Парцел III, пл. № 1243, кв.97 по рег. план за пети микрорайон на Б., със съсед: на парцела: улица, К.Т., наследници на Х.Т. и И.Л., ведно със съответните идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху мястото. При изповядване на тази сделка е посочена представена от прехвърлителя декларация по чл.264, ал.1 ДОПК. От представената декларация, подписана от ответника И. В. на 19 .06.2019г. същият е декларирал, че няма непогасени подлежащи на принудително изпълнение задължения за данъци, мита и задължителни осигурителни вноски.

По искане на ищеца от РС – Б. е изискана информация относно това дали по посоченото от тази страна гр.д.№ 1036/2017г. има издаден изпълнителен лист, за каква сума, на какво основание и между кои страни. С писмо с вх.№ 1861/13.02.2023г. от РС Б. е удостоверено, че гр.д.№ 1036/2017г. по описа на с.с. е образувано на 04.05.2017г., но по искова молба от страни, различни от участниците в настоящото производство - „М.И.“ ЕООД срещу ЕТ „А.М.“, за суми и на основание, различни от настоящото спорно производство.

Така установеното от фактическа страна, сочи на следните правни

изводи:

При условията на обективно евентуално съединяване са предявени два иска – за прогласяване за относително недействителна спрямо Държавата на сделка – покупко – продажба, обективизирана в нотариална форма на 19.06.2019г., сключена между ответниците, на две основания – по чл.216, ал.1, т.6 ДОПК и при евентуалност при условията на чл.216, ал.1, т.4 ГПК.

Предявените иски са процесуално допустими – подадени са от ищеца, в качеството му на процесуален субституент на държавата, по силата на изрична правна норма, срещу страните /както срещу продавача, така и срещу купувачите/ по разпоредителна сделка – покупко – продажба, чието участие като ответници като необходими другари е въпрос на допустимост на иска и редовност на исковата молба.

По същество:

По реда на заявените основания:

Фактическият състав на първият заявен иск по чл.216, ал.1, т.6 ДОПК, в сега действаща редакция, включва кумулативно установяване на следните елементи: сделки, сключени след деклариране или след установяване на публичното задължение, съответно след връчването на заповедта за възлагане на ревизия, ако в резултат на ревизията са установени публични задължения, които сделки са извършени във вреда на публичните взискатели и страна по тях е „свързано“ по смисъла на § 1, т. 3 от ПЗР на ДОПК с длъжника лице – по иска по чл. 216, ал. 1, т. 6 ДОПК, а по иска по чл.216, ал.1 т.4 ДОПК – следва да се установи /освен общите предпоставки на ал.1 на чл.216 ДОПК/ още и че сделката е сключена с намерение да се увреди публичния взискател.

Това са материалните предпоставки, подлежащи на доказване в настоящото производство, като доказателствената тежест да ги установи носи ищеца /арг. чл.154 ГПК/.

Независимо от различните обстоятелства, които се включват във различните фактически състави на исковите по чл.216, ал.1, т.1-6 ДОПК, има една обща предпоставка, визирана в ал.1 на чл.216 ДОПК, а именно – следва да има сделка, която е сключена след датата на деклариране или на установяване на публичното задължение, съответно след връчване на заповедта за възлагане на ревизия; в резултат на ревизията да са установени публични задължения.

Цитираното съдържание на текста на чл.216, ал.1 от ДОПК обаче е в редакцията му, след изменението с Доп. – ДВ, бр. 105 от 2020 г., в сила от 1.01.2021г.

В случая се претендира обявяване за относително недействителна спрямо Държавата на сделка, сключена между физически лица на 19.06.2019г.

Към именно тази дата следва да се преценяват елементите на фактическия състав на разпоредбата на чл.216, ал.1 ДОПК. В редакцията на общите предпоставки на исковите по чл.216 ДОПК, в различните фактически състави към датата на сключване на спорната сделка – 19.06.2019г., липсва като условие - установяване, че сделката следва да е сключена след датата на деклариране на публично задължение от длъжника. Тази предпоставка се включва като елемент на фактическия състав на исковите по чл.216 ДОПК след изменението на текста, в сила от 01.01.2021г. Редакцията на нормата на чл. 216, ал. 1 ДОПК, в сила от 01.01.2021г., няма обратно действие. Предвид редакцията на разпоредбата на чл. 216, ал. 1 от ДОПК, действаща към датата на възникване на спорното правоотношение – 19.06.2019г., изключва възможността за оспорване на сделки, на основание сключването им след деклариране на публични задължения.

В исковата молба ищецът е обосновал предявяване на иска с твърдение,

че ответникът И. С. В. е имал публично задължение, възникнало и установено с подадена от него Декларация образец № 6 за 2016г. До 01.01.2021г. липсва нормативно установено основание за атакуване на сделки, сключени след деклариране на публични задължения.

Не са налице и останалите общи предпоставки, визирани в ал.1 на чл.216 ЗДОПК, а именно – към датата на сключване на оспорваната сделка ищецът не установи, че ответникът И. В. е имал установени публични задължения или че разпоредителната сделка е извършена след като му е връчена заповед за възлагане на ревизия и впоследствие последната е завършила с установяване на задължение.

Въведената предпоставка за обявяване на недействителността - длъжникът да има установени публични задължения или такива в резултат на ревизията, предполага тези задължения да са установени с влязъл в сила административен акт или с влязло в сила съдебно решение. В този смисъл е последователната практика на ВКС, като например: Решение № 166/30.12.2009 г. по т. д. № 430/2009 г. на II т. о и Решение № 436/22.12.2011 г. по гр. д. № 308/2011 г. на III г. о. ; Определение № 376/16.05.2014 г. I Т.О. на ВКС; Определение № 411 от 25.06.2010 г. I Т.О. на ВКС и мн.др. За да е изпълнен фактическият състав на чл.216 ДОПК трябва длъжникът по едно установено публично задължение, след датата на установяването му или след датата на връчване на заповедта за ревизия, да е извършил разпоредителни действия със свое имущество с лице, с което имат качеството на свързано по см. на § 1, т. 3 от ПЗР на ДОПК с длъжника.

Установено по см. на чл.216, ал.1 ДОПК е това задължение, по отношение на което има издаден влязъл в сила, стабилен административен акт или влязло в сила съдебно решение. В случая ищецът се позовава, че публичните задължения за ответника И. В. са възникнали на основание подадена от него Декларация Образец № 6 за 2016г. , което възниква като елемент от фактическия състав на иска едва след 01.01.2021г.

Не е налице и установено по см. на чл.108 вр. с чл.109 ДОПК данъчно задължение. Съгласно чл.108 ДОПК, данъчните задължения се установяват с ревизионен акт, а според ал.2 се считат за установени когато са изтекли 5 години от изтичането на годината, в която е подадена декларация или е следвало да бъде подадена декларация /арг. чл.109 ДОПК/. Ето защо в случая може да се приеме, че декларираните в декларацията за 2016г. като дължими публични задължения са станали установени такива по силата на фикцията на закона - чл. 108 ДОПК вр. с чл.109 ДОПК, едва след изтичане на пет години от декларирането, а именно едва към 2021г. На това основание не е налице и предпоставката – „установено публично задължение“ по см. на чл.216, ал.1 ДОПК вр. с чл.108 от ЗДОПК въз основа на декларирането към датата на изповядване на оспорваната сделка.

Според съд. практика до момента на влизане в сила на административния акт или съдебното решение вземането е спорно, а съществуването му е от значение за основателността на иска. При наличие на висящо производство по обжалване на акта пред административен съд също не е налице установено публично задължение като предпоставка на иска по чл. 216 ДОПК.

В случая от ищеца не се доказва връчване на ответника В. на акт за започване на ревизия, по която впоследствие да е установено публично задължение и след това да е извършена атакуваната сделка, както и не се установи, че сделката е сключена след установяване на публично задължение с Решение № 01/112/06938/3/01/04/01 от 07.11.2017г., издадено от Държавен фонд „Земеделие“ – гр.Б., доколкото към датата на сделката – на 19.06.2019г. това решение е било обжалвано от И. В. и влязло в сила едва на 09.07.2019г. с влизане в сила на решение № 10728 от 09.07.2019г. по адм.д.№ 9564/2018г. на ВАС, 4 отд. В случая е без значение, че вземането по това решение е

подлежало на изпълнение, независимо от обжалването. Предпоставката по ал.1 на чл.216 ДОПК включва установяване на публично задължение с влязъл в сила съдебен акт. Публичното вземане по Решение № 01/112/06938/3/01/04/01 от 07.11.2017г., издадено от Държавен фонд „Земеделие“ – гр.Б. е установено като дължимо с влязъл в сила съдебен акт на 09.07.2019г., т.е. след сключване на оспорваната сделка на 19.06.2019г.

С оглед диспозитивното начало в гражданския процес съдът дължи произнасяне само в рамките на сезирането, което включва съобразяване и даване указание на страните за установяване само на тези факти и обстоятелства, които твърдят, респ.оспорват. За наличието на предпоставките в кумулативност на заявления иск съдът дължи произнасяне само по тези основания, на които ищецът изрично се е позовал в исковата молба. Установи се, че към датата на изповядване на оспорваната сделка сред общите предпоставки на чл.216, ал.1 от ДОПК не включва и условието да е налице деклариране на публично вземане. Също така не се установи от ищеца, че преди сключване на сделката публичното вземане по Решение № 01/112/06938/3/01/04/01 от 07.11.2017г., издадено от Държавен фонд „Земеделие“ – гр.Б. е било влязло в сила и в този смисъл този акт е станал стабилен административен такъв, както и не се установи, че съдебното решение, с което оспорването срещу този акт е влязло в сила след датата на изповядване на сделката.

Ищецът не установи също така, че сделката е сключена след като за ответника В. е възникнало публично задължение по изпълнителен лист № 1036/2017г. от 26.09.2017г., издаден от Районен съд Б.. По искане на ищеца от РС Б. е изискана и постъпила информация и с нарочно писмо е удостоверено, че в РС Б. има образувано дело с № 1036/2017г. по описа на съда, но по това дело страните са различни от тези по настоящото производство, както и предмета на делото е за сума и основание, различно от предмета на настоящия спор и няма отношение по установяване дължимост на вземане на Държавата срещу ответника В. с публичен характер.

По изложените съображения искът по чл.216, ал.1, т.6 от ДОПК е неоснователен, като недоказан.

Поради неоснователност на предявения главен иск възниква процесуалното основание за произнасяне по евентуалния с пр.основание чл.216, ал.1, т.4 ДОПК. И този иск е неоснователен, тъй като не се установи от ищеца наличието на една от общите предпоставки на ал.1 на чл.216 ДОПК, в редакцията ѝ към датата на сключване на спорната сделка – 19.06.2019г. Ищецът не установи, че сделката е сключена след с влязъл в сила административен акт или съдебно решение е установено наличие на публично задължение.

По този иск ищецът не установи и специалната предпоставка по чл.216, ал.1, т.4 ДОПК, а именно – сключване на сделката с намерение да се увреди публичния взыскател. Увреждащо кредитора действие е всеки правен и фактически акт, с който се засягат права, които биха осуетили или затруднили осъществяването на правата на кредитора спрямо длъжника. Увреждане е налице, когато длъжникът се лишава от свое имущество, намалява го или по какъвто и да е начин затруднява удовлетворението на кредитора- в този смисъл решение № 639 от 06.10.2010г. на ВКС, IV гр.о. по гр.д. № 754/2009г. В хипотезата на чл. 216 ал. 1 т. 4 ДОПК намерението за увреждане не се предполага, а подлежи на доказване, като тежестта на доказване е върху ищеца. В трайно установената съдебна практика се приема, че намерението за увреждане е винаги конкретно, като следва да се установи след преценка на всички обстоятелства по спора, при косвено доказване на основата на предположения, произтичащи от преценката на конкретните факти- в този смисъл Решение № 27/28.02.2013г. по т. д. № 410/2012г. на ВКС, ТК, II т.о.; Решение № 436 от 22.12.2011г. на ВКС по гр.д.№ 308/2011г., III г.о. и др./.

Именно доказателства за наличие на намерение за увреждане при сключване на сделката не се установиха от ищеца. Намерението не следва само от факта на сключване на отчуждителна сделка и в този смисъл не се предполага, а подлежи на пълно и главно установяване.

По изложеното – исковете са неоснователни.

По разноските:

Ответните страни са поискали разноски, но не са представили доказателства за направени конкретни по основание и размер, поради което такива не се присъждат.

Водим от горното и на основание чл.216, ал.1, т.6 и т.4 ДОПК и чл. 78, ал.3 ГПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от НАП, гр.С., Териториална дирекция /ТД/ - гр.С., с адрес гр.С., ул.“Т.” №2, ет.6, действаща чрез главен публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ към ТД на НАП-С., Р.С. срещу И. С. В., ЕГН *****, В. С. М., ЕГН ***** и С. Н. В., ЕГН *****, тримата с адрес гр.Б., ул.“7-ма Р.Д.” № 2, ет.3 – иск с правно основание чл.216, ал.1, т.6 ДОПК – за обявяване за недействителна по отношение на Държавата на разпоредителната сделка, обективирана в нотариален акт № 123, том III, рег. № 6281, дело № 470 /2019г. по описа на нотариус И.К. с район на действие района на РС-Б., вписан в Служба по вписванията-Б. с № 92, том 9, вх.№ 2492/19.06.2019г., с която И. С. В., ЕГН ***** е продал 1/3 идеална част от самостоятелен обект в сграда с предназначение: „за търговска дейност“, с идентификатор № 04279.604.245.1.7, изграден в сграда № 1, находяща се в поземлен имот с идентификатор № 04279.604.245 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр.Б., с ЕКАТТЕ 04279, община Б., област Б., одобрена със Заповед № РД-18-32 от 10.05.2006г. на ИД на АК, с площ от 152.00 кв.м. и с адрес гр.Б., пл.“7-ма Р.Д.” №2, ет.1, при съсед: на същия етаж - няма; под обекта-няма; над обекта - 04279.604.245.1.9. и 04279.604.245.1.8, ведно със съответните идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху мястото, който имот представлява МАГАЗИН, намиращ се на партерния етаж на жилищна сграда, построена в Парцел III, пл.№ 1243, кв.97 по рег. план за пети микрорайон на Б., със съсед на парцела: улица, К.Т., наследници на Х.Т. и И.Л., за сумата от 50 000,00 /петдесет хиляди/ лева на майка си В. С. М., ЕГН *****, извършена във вреда на публичния взискател, по която страна е свързано с длъжника лице, като неоснователен.

ОТХВЪРЛЯ предявения от НАП, гр.С., Териториална дирекция /ТД/ - гр.С., с адрес гр.С., ул.“Т.” №2, ет.6 действаща чрез главен публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ към ТД на НАП-С., Р.С. срещу И. С. В., ЕГН *****, В. С. М., ЕГН ***** и С. Н. В., ЕГН *****, тримата с адрес гр.Б., ул.“7-ма Р.Д.” № 2, ет.3 – иск с правно основание чл.216, ал.1, т.4 ДОПК – за обявяване за недействителна по отношение на Държавата разпоредителната сделка, обективирана в нотариален акт № 123, том III, рег. № 6281, дело № 470 /2019г. по описа на нотариус И.К. с район на действие района на РС-Б., вписан в Служба по вписванията-Б. с № 92, том 9, вх.№ 2492/19.06.2019г., с която И. С. В., ЕГН ***** е продал 1/3 идеална част от самостоятелен обект в сграда с предназначение: „за търговска дейност“, с идентификатор № 04279.604.245.1.7, изграден в сграда № 1, находяща се в поземлен имот с идентификатор № 04279.604.245 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр.Б., с ЕКАТТЕ 04279, община Б., област Б., одобрена със Заповед № РД-18-32 от 10.05.2006г. на ИД

на АК, с площ от 152.00 кв.м. и с адрес гр.Б., пл.“7-ма Р.Д.“ №2, ет.1, при съсед: на същия етаж - няма; под обекта-няма; над обекта - 04279.604.245.1.9. и 04279.604.245.1.8, ведно със съответните идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху мястото, който имот представлява МАГАЗИН, намиращ се на партерния етаж на жилищна сграда, построена в Парцел III, пл.№ 1243, кв.97 по рег. план за пети микрорайон на Б., със съсед на парцела: улица, К.Т., наследници на Х.Т. и И.Л., за сумата от 50 000,00 /петдесет хиляди/ лева на майка си В. С. М., ЕГН *****, извършена с намерение да се увреди публичния взискател, като неоснователен

Решението може да се обжалва от страните с въззивна жалба в 2-седмичен срок от връчване препис на страните пред АС С..

Съдия при Окръжен съд – Б.: _____